

آیین گرامیداشت شصتمین سالگرد دانشگاه - ۱

«زیبایی‌ها و برتری‌های مراسم اجلاسیه»

مراسم اجلاسیه به عنوان بزرگترین مراسم گروهی و جمعی آیین گرامیداشت شصتمین سالگرد تاسیس دانشگاه دارای زیبایی‌ها و برتری‌هایی در سنجش با دیگر مراسم مانند خود در دانشگاه شهید چمران اهواز بود که می‌توان آنها را در جنبه‌های زیر مورد بررسی قرار داد:

۱- حضور جمعیتی در حدود ۴۵۰۰ نفر از اқشار دانشگاهی در این مراسم، تاکنون در هیچ یک از برنامه‌های دانشگاه سابقه نداشته است.

۲- این حضور به ویژه در بخش دانشجویی، حضوری هدفمند بود، به این معنا که حاضران از آغاز برنامه تا پایان آن، بدون هیچ حرکت ایدایی و نامتناسب با فضای حاکم بر مراسم، در محل‌های خویش نشسته و برنامه‌ها را پی می‌گرفتند.

۳- حضور یازده نفر از روسای پیشین دانشگاه در مراسم، که در دولت‌های مختلف متصدی اداره دانشگاه بودند؛ ضمن نشان دادن جلوه‌هایی از بزرگ منشی ایشان و همبستگی برای ساختن ایران، بر وزن و اعتبار مراسم افزوده بود. ناگفته نماند که در بعد از ظهر همان روز، همه آنان با حضور در دفتر رییس دانشگاه به بحث و گفت‌وگو و دوستانه پیرامون مسایل کشوری و دانشگاهی پرداختند.

۴- حضور تعداد قابل توجهی از اعضای هیات علمی شاغل و بازنشسته و پیشکسوت دانشگاه در مراسم و نشستن ایشان در کنار استادان جوان از دیگر زیبایی‌های این مراسم بود. ناگفته نماند که در بعد از ظهر همان روز در دانشکده‌ها نیز مراسم با صفایی با شرکت استادان شاغل و بازنشسته و پیشکسوت برگزار گردید که آنهم از زیبایی‌های فراموش نشدنی برخوردار است.

۵- برنامه‌ها و سخنرانی‌های پیش‌بینی شده در مراسم ضمن آن‌که کاملاً فرهنگی و علمی بود، از هر گونه تکلف و تظاهر و تعارف‌های بیجا، به دور بود. از سوی دیگر، ترکیب و تلفیق و تنوع برنامه‌ها شامل نمایش

فیلم‌های کوتاه، دیدن تصاویر، اهدای هدایا و تجلیل از برگزیدگان، پخش کلیپ‌های شوخی‌آمیز و سرود تازه دانشگاه از خستگی حاضران در طول سه ساعت برنامه جلوگیری کرد.

۶- وجود نظم در زمان ورود و خروج حاضران از سالن و مشخص بودن محل‌های استقرار مهمانان به شکل کلی مراسم ترتیب زیبایی بخشیده بود.

۷- برگزاری مراسم فرهنگی در یک سالن ورزشی البته مشکلات خود را دارد. کوشش شد تا این مشکلات به حداقل برسد و در عین حال، مکان زیبا و درخور توجه برای سه ساعت اجرای برنامه فراهم گردد.

۸- طراحی و ساخت دکور از سوی دانشجویان دانشکده هنر دانشگاه با همه سادگی، چنان بود که تعداد زیادی از حاضران و بینندگان، روی سن رفته و تصویربرداری و عکس یادگاری گرفتند.

۹- پذیرایی از ۴۵۰۰ نفر، بدون اینکه وقت خاصی از مراسم را به خود اختصاص دهد یا موجب توقف برنامه‌ها شود و در همان حال محترمانه و مناسب با جایگاه اقدار دانشگاهی و مهمانان باشد، از امتیازات مراسم بود.

۱۰- چیدمان مبل و صندلی و گل‌میز در میان سالن، هم بر ظرفیت سالن برای گنجایش شمار زیادی از مهمانان افزود و هم با فرش کردن کف سالن ورزشی ضمن زیبا شدن سالن از صدمه خوردن به کف سالن جلوگیری می‌کرد.

آیین گرامیداشت شصتمین سالگرد دانشگاه - ۲

«در ترازوی مقایسه»

برای ارزیابی درست و تعیین جایگاه واقعی هر پدیده در میان هم نوعان آن، از جمله ارزیابی یک فعالیت فرهنگی و شناساندن برجستگی ها و کاستی ها، پس از بررسی داخلی آن، بهتر است تا ویژگی های آن را در مقایسه با دیگر فعالیت های فرهنگی مانند آن مورد مقایسه و سنجش قرار داد تا ابعاد بزرگی و خردی آن بهتر آشکار و هویدا گردد.

بر این پایه، در این یادداشت می خواهیم تا مجموعه مراسم و فعالیت های ویژه آیین گرامیداشت شصتمین سالگرد تاسیس دانشگاه را با فعالیت های فرهنگی که در سه دهه گذشته در دانشگاه شهید چمران اهواز انجام شده است، مورد مقایسه و سنجش قرار دهیم تا از این رهگذر برجستگی های آن روشن تر شود.

۱- بخش فراوانی از فعالیت های فرهنگی شکل ها و نهادهای دانشگاه معطوف به موضوعات و مسایل بیرون از وظایف و ماموریت های اصلی دانشگاه بوده و هست و به کلیت و مسایل داخلی دانشگاه ارتباط اندکی داشته است و دارد. در حالی که چهارچوب فعالیت های وابسته به شصتمین سالگرد، کاملاً در رابطه با مسایل و ضروریات داخل دانشگاه بود و سود و فایده آن مستقیماً به دانشگاه و دانشگاهیان بازمی گردد. در همین راستا می توان به تجلیل از اقشار دانشگاهی و مستند سازی و کمک به امر مدیریت دانش اشاره نمود که در آیین شصتمین سالگرد در حد مقدور به آن پرداخته شد.

۲- دسته فراوانی از فعالیت های فرهنگی محدود به اعضا و افراد وابسته به شکل ها و نهاد هاست و اقشار داخل دانشگاه و تنوع چهره ها در آن دیده نمی شود. این در حالی است که در مراسم و فعالیت های آیین شصتمین سالگرد همه اقشار دانشگاه، هم به عنوان مخاطب و هم برگزار کننده، حضوری پررنگ داشتند.

۳- به رغم نکته ای که در بند یک نوشته شد، آیین شصتمین سالگرد به بسیاری از موضوعات مربوط به دیگر فعالیت های فرهنگی، به شکل نیکو و رضایت بخشی پرداخته است. برای نمونه در مراسم اجلاس آیین شصتمین، به موضوع شهید و شهادت بهتر و بیشتر از اجلاس کنگره بزرگداشت شهدای دانشجو پرداخته شد.

موضوع سخنرانی آقایان مهندس چمران و دکتر دوایی کاملاً پیرامون شهادت و شهدا و پیشینه دانشگاه شهید چمران اهواز در دفاع مقدس بود.

۴- بخش زیادی از فعالیت های آیین شصتمین سالگرد، کمک به شناساندن دانشگاه به دستگاه های دیگر بود. چاپ کتاب هایی در معرفی دانشکده ها می تواند در ایجاد ارتباط میان دانشگاه و صنعت و دستگاه های اجرایی کمک زیادی کند. این در حالی است که مراسم متعارف هفته پژوهش که همه ساله در دانشگاه برگزار می گردد، تنها بخش ناچیزی از این مأموریت را انجام می دهد و اقدامات معاونت پژوهش و فناوری دانشگاه در این مناسبت، شامل تمام ابعاد فعالیت آیین شصتمین سالگرد نمی شود.

۵- بخش قابل توجهی از فعالیت های شصتمین سالگرد، منجر به بازسازی و نوسازی برخی واحدهای دانشگاهی و زیباسازی محیط عمومی دانشگاه گردید و از این رو، هزینه های آن به شکل سرمایه در دانشگاه می ماند و همه از آن بهره می گیرند. این در حالی است که در انجام دیگر فعالیت های فرهنگی که تاکنون شاهد آن بودیم به این مهم کمتر پرداخته شده است.

۶- جایگاه علمی و محبوبیت چهره های دعوت شده به مراسم اجلاس آیین شصتمین سالگرد به دور از گرایش سیاسی و اجتماعی آنان و حتی مشاغل اجرایی که اکنون متصدی آن هستند، از دیگر نکاتی است که موجب تمایز و ارجحیت آیین شصتمین سالگرد با دیگر فعالیت های فرهنگی گردیده است. حضور شصت دانش آموخته که هر یک از اشخاص تاثیرگذار در رشته خویش هستند و حضور استادان بازنشسته که از چهره های علمی کشور در دهه های اخیر بوده اند و هستند، شاهد بر این مدعا است.

آیین گرامیداشت شصتمین سالگرد تاسیس دانشگاه-۳

«اثبات داشته‌هاست نه تکرار نداشته‌ها!!»

نظام غیر علمی و معیوب بودجه ریزی و برنامه نویسی در کشور و وابسته بودن دانشگاه‌ها به بودجه‌های دولتی از سویی و تمرکزگرایی شدید در تصمیم‌گیری‌ها در بخش آموزش عالی از سوی دیگر، مدیران دانشگاه‌های سراسر کشور و به ویژه دانشگاه‌های استان‌ها را واداشته است تا با چنگ زدن به ابزار چانه‌زنی و شرح و بسط نیازمندی‌های خود، شاید بتوانند بودجه و امکانات مورد نیاز دانشگاه‌ها را از مرکز تامین کنند. بر این پایه، گفتمان مدیران دانشگاه‌ها در رابطه با وزارتخانه متبوع به «گفتمان نیازمندی» تبدیل شده است و دیدارهای ایشان با مقامات ارشد و مسوولان اقتصادی کشور، به مثابه دیدار یک انسان فقیر و نیازمند با یک انسان متمکن و توانمند تبدیل شده است که فرد فقیر کوشش می‌کند تا با ترسیم نداری و ناتوانی خود، شاید بتواند کمک ناچیزی دریافت کند.

افزون بر این، کمبود شدید اعتبارات دولتی در دانشگاه‌ها، مدیران مراکز آموزش عالی را واداشته است تا با فراموش کردن جایگاه والای خویش، هر روز دست نیازمندی به سوی مسوولان شهر و استان‌ها دراز کنند شاید بتوانند برای اداره متعارف دانشگاه‌ها و برآوردن نیازمندی‌های اولیه خود، امکاناتی را جلب و جذب کنند.

این نیازمندی، در حالی است که از دانشگاهیان انتظار می‌رود تا بتوانند به عنوان یک گروه مرجع، هدایتگر و روشنگر دسته‌هایی از مردم در تصمیم‌سازی‌های کلان باشند و در توسعه فرهنگی و اجتماعی کشور، نقش اول را بر عهده داشته گیرند. از سوی دیگر، نباید فراموش کرد که بیان نداشته‌ها و تکرار آن در دیدار با مسوولان، از نظر روانی هم تصور نادرستی را از دانشگاه مورد نظر در ذهن ایشان به وجود می‌آورد و هم اعتماد به نفس و بلکه عزت نفس را از دانشگاهیان دور می‌کند.

مدیران دانشگاه شهید چمران اهواز حتی پس از گذشت دو دهه از پایان جنگ تحمیلی هنوز در دیدار با مقامات وزارتی از تاثیرات منفی جنگ در عقب ماندگی دانشگاه شکایت می‌کنند و دایم از کهنه و فرسوده شدن امور زیر بنایی دانشگاه و ناکافی بودن بودجه سالانه دانشگاه در مقایسه با دانشگاه‌های همعرض خود، ناله می‌کنند.

کنند. این شکواییه ها متأسفانه چنان تکراری شده است که به یک گفتمان برای مدیران دانشگاه تبدیل شده است، به حدی که نام دانشگاه شهید چمران اهواز تصویری از یک دانشگاه فرسوده و عقب مانده و ویران را تداعی می کند.

آیین گرامیداشت شصتمین سالگرد تاسیس دانشگاه شهید چمران اهواز با اطلاع کافی مسوولان برنامه ریز آن، به عقب ماندگی های دانشگاه، با این هدف برگزار گردید تا «داشته های» این دانشگاه را بازگو کند و به اثبات و باوراندن آن «داشته ها» در ذهن و ضمیر مقامات استانی و کشوری و وزارتی کمک و پافشاری کند و به ایشان بقبولاند که این دانشگاه مایه افتخار کشور و نظام جمهوری اسلامی بوده و هست و کوشش برای بر طرف کردن کاستی های آن در راس وظایف سازمانی آنان است و نیازی به دراز کردن دست نیازمندی نیست. مجموعه اقدامات و فعالیت هایی که در چهارچوب این آیین برگزار گردید و یا در آینده به ظهور می رسد در راستای اثبات :

۱- وجود عشق و همبستگی و کوشندگی در وجود دانشگاهیان این دانشگاه به عنوان یک سرمایه اجتماعی است.

۲- وجود امید به آینده بهتر برای دانشگاه در چشم و دل قشر جوان عضو هیئت علمی و کارکنان این دانشگاه موج می زند.

۳- ثروت بی پایان بهره گیری از پیشکسوتان دانشگاه که فروتنانه خویش را وقف این دانشگاه کرده اند؛ ذخیره پایان نیافتنی است.

۴- تعصب و پایبندی به استان خوزستان و دانشگاهی که خشت خشت آن یادآور رنج های گذشتگان ما بوده است، موتور محرکی است که تا سالیان دراز می تواند انگیزه نسل هلی آینده را پرقوت نگه دارد.

با وجود این داشته های ارزشمند، انتظار می رود تا مدیران دانشگاه بتوانند از این سرمایه های کهن، به بهترین شکل بهره برداری کنند و آن را برای پیشبرد دانشگاه به خدمت گیرند و با اعتماد به نفس و عزت نفس بالا، با مقامات وزارتی به گفت و گو بنشینند.

آیین گرامیداشت شصتمین سالگرد تاسیس دانشگاه - ۴

«همه روسای دانشگاه»

از سوی رییس دانشگاه شهید چمران اهواز، از همه روسای پیشین دانشگاه شهید چمران اهواز در پس از پیروزی انقلاب اسلامی، دعوت شده بود تا در مراسم اجلاس آیین گرامیداشت شصتمین سالگرد تاسیس دانشگاه شرکت نمایند. از این رو آقایان دکتر منوچهر دوایی، دکتر خسرو نادران، دکتر نصرت الله ضرغام، دکتر علی عنایت، دکتر منصور سیاری، دکتر مهدی بخشنده، دکتر مسعود صفایی مقدم، دکتر محمد حسین نوری، دکتر مرتضی زرگر، دکتر حسن مروتی و دکتر محمد رعایایی اردکانی دعوت ایشان را پذیرفتند و در مراسم حضور یافتند. فقط دکتر عبدالرسول کاظم پور تشریف نیاوردند و دکتر نجفی نیز چند سال پیش مرحوم شدند و در مراسم یاد و خاطره وی گرامی داشته شد.

اجلاس، با سخنرانی دکتر دوایی به عنوان نخستین رییس دانشگاه پس از انقلاب شروع گردید و در ادامه برنامه از روسای پیشین دانشگاه دعوت شد تا برای اهدای جوایز به برگزیدگان دانشگاه و گرفتن عکس جمعی به روی صحنه تشریف بیاورند.

در بعد از ظهر همان روز، روسای پیشین دانشگاه در دفتر ریاست دانشگاه حضور یافتند و پیرامون پاره ای از مسایل دانشگاهی به گفت و گو پرداختند و در پایان این دیدار، نشان دانشگاه و لوح ویژه شصتمین سالگرد به آنان اعطا گردید.

دعوت از همه روسای دانشگاه که در دولت های پیشین متصدی اداره دانشگاه بوده اند و گردآمدن آنان در دفتر رییس کنونی دانشگاه گویای نکات و درس های زیبا و ظریفی است که در ادامه به آنها اشاره می گردد و می تواند به عنوان یک الگوی رفتاری و سازمانی مورد بهره برداری قرار گیرد:

فعالیت و اقدامات کارگزاران و مدیران دستگاه ها باید در طول هم قرار گیرد تا بتواند دستگاه مربوطه از جمله دانشگاه را به جلو ببرد. طبعاً خنثی کردن اقدامات مدیران پیشین از سوی مدیر جدید، دستگاه مربوطه را به کندی و رکود سوق می دهد.

۲- برای به ثمر نشاندن اقدامات و عملکرد سلسله مدیران یک دستگاه، تنها راه عملی حرکت در چهارچوب برنامه و پیگیری اقدامات مدیران پیشین از سوی مدیر جدید است. چنانچه مدیران فاقد برنامه و نقشه راه برای دانشگاه باشند، اقدامات ایشان ابتر و بی دنباله و ناکام می ماند و بودجه های هزینه شده به نتیجه نمی رسد.

۳- مدیران دستگاه ها از جمله روسای دانشگاه با هر گرایش سیاسی و فرهنگی و مذهبی، به دور از در نظر داشتن منافع کوتاه مدت شخصی و سیاسی خویش باید منافع ملی و سازمانی را در نظر داشته باشند و منافع بلند مدت سازمان را فدای منافع مقطعی نکنند.

۴- در کنار هم نشستن و یافتن راه حل برای چاره جویی و برون رفت از مشکلات دانشگاهی، با بهره گیری از خرد جمعی و به دور از گرایش سیاسی، از هدر رفتن تجربه های مدیران جلوگیری می کند و میزان اشتباه مدیر جدید را پایین می آورد.

۵- گرد آمدن روسای پیشین دانشگاه در واقع احترام به گذشته و پیشینه و سوابق بلند دانشگاه شهید چمران اهواز است و می تواند به اعتبار آن بیفزاید و مانعی برای دخالت های عوامل بیرون از دانشگاه در امور داخلی دانشگاه شود.

۶- احترام به روسای پیشین دانشگاه، موجب دلگرمی مدیران کنونی دانشگاه و به ویژه رییس کنونی دانشگاه می گردد زیرا آنان مطمئن می شوند که در آینده و زمانی که فاقد این پست هستند، به ایشان احترام گذاشته می شود.

۷- گردهمایی روسای پیشین دانشگاه این پیام را نیز در خود داشت که در اداره دانشگاه ها باید به دور از تنگ نظری های سیاسی و سلیقه ای، تنها به کارآمدی و شایستگی علمی و اجرایی افراد توجه شود و مدیران کوشش کنند تا از همه دلسوزان و افراد دارای شرایط یاد شده، بهره گیری کنند.

آیین بزرگداشت شصتمین سالگرد تاسیس دانشگاه - ۵ «ارتباط با دانش آموختگان»

در سال‌های اخیر و با رشد آموزش عالی و عمومی شدن تحصیل در مقاطع تحصیلات تکمیلی از سویی و مشکل شدن کاربایی، ضرورت کارآفرینی و پیوند میان دانش با مشتری و کاربردی کردن علوم و به خدمت گرفتن آن در رشد و توسعه فناوری، مورد توجه برنامه ریزان در بخش آموزش عالی قرار گرفته است. تعمیق و اجرایی کردن این مفاهیم و جلب نظر همگان به رویکردهای نو در نظام برنامه ریزی کشور، نیازمند ارایه شدن تعاریف مورد قبول، باور داشتن به مسایل پایه ای آن و کنار گذاشتن روش های کهنه و حرکت به سوی تغییر در فرایند های آموزشی است.

افزون بر این، دگرگونی در ساختار سازمانی و شیوه اداره مراکز آموزش عالی، از دیگر پیشنیازهای پیوند میان دانشگاه ها با دستگاه های اجرایی و مشاغل است. در این میان، نقش دانش آموختگان شاغل در دستگاه های اجرایی و صنایع و کارآفرین در نزدیک کردن دانشگاه ها با صنعت به معنای عام و خاص آن، حایز اهمیت است. دانش آموختگان کارآفرین، که عملاً آموخته های خویش را با نیازها و قوانین و توانایی های کسب و کار در جامعه پیوند داده اند، بهتر از هر کس می توانند فاصله میان دانشگاه با صنعت را کم کنند. ایشان با آشنایی کامل با نیازهای علمی دستگاه ها از سویی و آشنایی با داشته ها و توانایی های علمی دانشگاه از سویی دیگر، می توانند مقدمات ارتباط دو سوی را فراهم آورند.

یکی از برنامه های آیین بزرگداشت شصتمین سالگرد تاسیس دانشگاه شهید چمران اهواز، فراهم آوردن زمینه های تشکیل انجمن دانش آموختگان دانشگاه برابر آیین نامه وزارت علوم است.

در این راستا، نام ها و شماره تماس دانش آموختگان این دانشگاه در دستگاه های اجرایی استان خوزستان گردآوری شده است و سیستم ثبت مشخصات دانش آموختگان در سایت دانشگاه بارگذاری شده است و مقدمات تماس و ارتباط میان دانشگاه با دانش آموختگان و راه اندازی شدن انجمن دانش آموختگان فراهم شده است. ناگفته نماند که دسته هایی از دانش آموختگان این دانشگاه از سال های گذشته تا کنون در قالب تشکل های خودجوش با یکدیگر ارتباط دارند. از رهگذر این تشکل، دانشگاه می تواند در ایجاد ارتباط با بیرون از خود، از

دانش‌آموختگان استفاده کنند و نیازها و مشکلات خود را با کمک ایشان بر طرف کنند. افزون بر این، دانشگاه می‌تواند با تشکیل کارگاه‌ها، زمینه‌های انتقال تجربیات دانش‌آموختگان در زمینه کارآفرینی را به دانشجویان فراهم کند. از رهگذر ارتباط دانش‌آموختگان با یکدیگر، ایشان می‌توانند از تجربه‌های همدیگر، بهره‌گیرند. حضور گرم و صمیمی حدود شصت نفر از دانش‌آموختگان سال‌های نخستین تاسیس دانشگاه در مراسم اجلاسیه آیین بزرگداشت شصتمین سالگرد و شرکت ایشان در گردهمایی‌های دانشکده کشاورزی و دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین با توجه به جایگاه امروزی آنان در صحنه علمی و اجرایی کشور می‌تواند بخشی از فواید و سود راه‌اندازی رسمی کانون دانش‌آموختگان دانشگاه را برای فرداها به تصویر بکشد.

آیین بزرگداشت شصتمین سالگرد تاسیس دانشگاه - ۶

«اقتصاد مقاومتی»

در فرهنگ سنتی و فرهنگ دینی، مردم به صرفه جویی و خودداری از ریخت و پاش و بهره گیری بهینه از داشته های مادی سفارش گردیده اند. در قرآن مجید مسلمانان از تبذیر که همان هدر دادن سرمایه و دارایی هاست، سخت برهذر شده اند. با این وجود، آمار رسمی جهانی نشان می دهد که به هدر دادن سرمایه و دارایی در کشورهای اسلامی و در حال توسعه از جمله ایران بسیار بسیار فراتر از دیگر کشورهاست و در برابر، میزان بهره وری و صرفه جویی و دقت در هزینه ها و انجام حسابرسی های سخت، در کشورهای توسعه یافته بیشتر است.

واکاوی در این موضوع، روشنگر این واقعیت است که جلوگیری از هدر دادن سرمایه و بهره گیری از داشته های مادی و بهینه استفاده کردن از ثروت شخصی و ملی، نیازمند فراهم آوردن زیرساخت های فرهنگی و تربیتی و وضع قوانین و عمل به آن و رعایت مصالح ملی از سوی همه افراد در سطوح گوناگون است.

بر این پایه روشن است که رعایت انضباط مالی و دقت در هزینه ها و به خدمت در آوردن اقتصاد در راستای بالا بردن رفاه همگانی، تنها با نوشتن شعارهایی روی کاغذ و انجام گفت و گوهای روزنامه ای و سخنرانی های خسته کننده راه به جایی نمی برد.

به باور نگارنده پروراندن سرشت و اخلاق و صفات نیکویی در تک تک مردم عادی و مسوولان کشوری چون میهن دوستی، مردم داری، ترجیح منافع گروهی و ملی بر منافع فردی و صنفی، امید به فردای بهتر، احساس پشتیبانی از سوی قانون و بالاخره بالابردن اعتماد ملی می تواند بستر و زمینه های تربیتی و اجتماعی لازم را برای گسترش اخلاق حرفه ای از جمله بهره گیری از داشته ها فراهم آورد.

یکی از اصول و پایه های برگزاری آیین گرامیداشت شصتمین سالگرد تاسیس دانشگاه شهید چمران اهواز، که پیشتر نیز رسماً اعلام شده بود، سوق دادن هزینه های این آیین، به سوی کارهای ماندگار و سرمایه ای در دانشگاه و پرهیز از انجام امور کم بازده است.

براین پایه بود که کوشش گردید در کلیه کارها این اصل رعایت شود. از این رو:

۱- به جای انجام تبلیغات گسترده و گران، تبلیغات الکترونیکی و کم حجم در دستور کار قرار گرفت.

۲- از بکارگیری نیروی انسانی اضافه و هدر دادن وقت و زمان کاری مدیران پرهیز گردید.

۳- از شرکت های تبلیغاتی رسمی و با کیفیت بالا و بر اساس نرخنامه مصوب برای ساخت اقلام فرهنگی و هنری ماندگار و ضروری که بتواند دانشگاه را در انجام مأموریت های علمی یاری کند، استفاده گردید.

۴- مرمت و بازسازی و نوسازی برخی اماکن دانشگاه که بعدها نیز بتواند در خدمت دانشگاهیان درآید، مد نظر قرار گرفت.

۵- از امکانات داخلی دانشگاه برای فراهم کردن و پخت و پز غذا، طراحی آثار هنری، خوابگاه، ترابری و تشریفات استفاده شد و غذاها در سالم ترین و ارزاترین شکل تهیه گردید.

۶- کلیه آثار چاپی و انتشاراتی و هنری در راستای مستندسازی از وضع کنونی دانشگاه و شناساندن توان علمی دانشگاه به دستگاه های اجرایی تولید گردید.

۷- میزان هدایا برای کارکنان و دانشجویان نمونه و اعضای هیئت علمی شاغل و بازنشسته و برگزیده در حد و اندازه ای معقول و در راستای قدردانی حداقلی از زحمات ایشان و در حین حال ماندگار و خاطره برانگیز است و موجبات دلگرمی و نشاط و همگرایی را فراهم می آورد.

۸- کلیه کارها و برنامه ها بر پایه اهداف مدون انجام گرفت و آن اهداف نیز با پیوست های علمی و فرهنگی همراه بود. به سخن دیگر، کلیه اقدامات، هدفدار و در راستای برطرف کردن آسیب ها و جبران کاستی های دانشگاه قرار داشت.

«تاریخ بستری برای فرهنگ»

بهره‌گیری از تجربه‌های پیشینیان، به ماندگاری و انباشت تجربه (نزد ملت‌ها، افراد و سازمان‌ها) می‌انجامد و به‌طور طبیعی، بی‌بهرگی از تجربه گذشتگان و نفی و رد آن، موجب گسیختگی و انقطاع آن می‌گردد و در گذر زمان نابودی و محو تجربه‌ها را فراهم می‌آورد. از انباشت و بهره‌گیری از تجربه گذشتگان، تاریخ (ملت‌ها و افراد و سازمان‌ها) شکل می‌گیرد و زاده می‌شود. به دیگر سخن، تاریخ حاصل و برآمده از پاسداشت تجربه‌های گذشتگان و پیشینیان است. بر این پایه، می‌توان گفت که ملت و افراد و سازمان‌هایی که به گذشته و انباشت تجربه‌های خود اهتمام نورزند، بی‌تاریخ هستند. از سوی دیگر، فرهنگ (ملت‌ها، افراد و سازمان‌ها)، در بستر تاریخ آن‌ها شکل می‌گیرد و در تعاملات گذشته با حال، فرهنگ زاده و بالنده می‌شود. از این رو، ناگفته روشن است که ملت و افراد و سازمان‌هایی که به گذشته و انباشت تجربه‌های خود توجه نکنند، بی‌فرهنگ و سست بنیان خواهند بود. این واقعیت آنقدر هویدا و پر اهمیت است که ملت‌هایی که از تاریخ و پیشینه بلندی برخوردار نیستند ولی از تجربه‌های گذشته کوتاه خود به نیکی بهره برده‌اند، توانسته‌اند فرهنگ توانمندی برای خود دست و پا کنند و پایه‌های رشد سیاسی و اجتماعی و اقتصادی خود را بر همان فرهنگ قرار دهند و وضعیت قابل قبول امروز خود را به رخ کشورهای کهن ولی بی‌بهره از تجربه‌های گذشتگان، بکشند. بر پایه این اصل علمی، آیین بزرگداشت شصتمین سالگرد تاسیس دانشگاه با رویکرد پاسداشت گذشته شکل گرفت تا نسل تازه و جوان و مدیران کنونی دانشگاه به تجربه‌های پیشینیان توجه کنند و از این رهگذر تاریخ شفاهی دانشگاه تدوین گردد و فرهنگ دانشگاهی در دامن همین تاریخ بتواند بالنده شود. اقدامات و برنامه‌هایی مانند دعوت از دانش‌آموختگان قدیمی دانشگاه و دعوت از استادان و کارکنان بازنشسته و پیشکسوت دانشگاه و انتشار کتابی در وصف ابنیه و ساختمان‌های تاریخی دانشگاه و ساخت فیلم کوتاهی از گذشته دانشگاه همه و همه در راستای گذشته‌گرایی و با هدف بهره‌جویی از تاریخ دانشگاه برای ساختن فرهنگ دانشگاهی بوده است. دعوت از روسای پیشین دانشگاه در پس از پیروزی انقلاب اسلامی و تجلیل از ایشان و نشست دوستانه و مشورتی میان آنان خود می‌تواند نشان از احترام به انباشت تجربه و بهره‌جویی از آن و تاریخ‌سازی و فرهنگ‌پروری در این دانشگاه کهن باشد.

آیین گرامیداشت شصتمین سالگرد تاسیس دانشگاه - ۸

«واپسین سخن»

آیین گرامیداشت شصتمین سالگرد تاسیس دانشگاه شهید چمران اهواز به ادعای نگارنده که در کلیه فعالیت ها و مناسبت های فرهنگی این دانشگاه در پس از پیروزی انقلاب اسلامی در سطوح مختلف حضور داشته و ناظر بوده است، رویدادی منحصر به فرد و پیامد و تکمیل کننده همه برنامه های فرهنگی پیش از خود بود.

این ادعا البته به معنای نفی و رد اقدامات فرهنگی گذشتگان نیست بلکه همانطور که گفته شد، آیین شصتمین سالگرد با بهره جویی از تجربه ها و شناخت کاستی ها به انجام رسید و در طول زحمات دوستان و همراهان سال های گذشته قرار دارد و به همین منظور دارای پشتوانه فرهنگی است.

این ادعا مستند و پشتگرم به دلایل و استدلال های زیر است:

۱- این آیین کار خود را با فراخوان نظرخواهی از دانشگاهیان بلکه مدیران استانی شروع نمود و با انتشار متنی با هدف نظرخواهی پیرامون برنامه های انجام شده، به کار خود پایان داد.

۲- این آیین پایه برنامه های خود را بر اهداف مدون قرار داد. اهداف یاد شده به اطلاع عموم دانشگاهیان نیز رسیده است.

۳- هر یک از اهداف تدوین شده، مستند به پیوست فرهنگی و علمی است. پیوست هایی که به نگارش درآمده و منتشر گردیده است.

۴- این آیین، در حین انجام، از سوی مسوول برگزاری آن، همزمان مورد آسیب شناسی و شرح برجستگی های آن قرار گرفت و متن ارزیابی و آسیب شناسی ها منتشر گردید.

۵- این آیین دارای میراث گرانبقدر و برنامه های ماندگاری است که باید از سوی متولیان و مدیران دانشگاه مورد رسیدگی و پیگیری و بهره برداری قرار گیرد. به دیگر سخن، دسته ای از برنامه ها و دستاوردهای این آیین از این به بعد و با گذشت زمان به بازدهی می رسد و برای دانشگاه می ماند.

۶- این آیین، فضایی را به وجود آورد تا همه اقدار دانشگاهی بتوانند چه در مرحله برنامه ریزی و چه برگزاری مراسم و چه پیگیری امور دیگر، مشارکت فعال و دلخواه داشته باشند و به نقد و نظر علمی و کارشناسانه پیرامون مسایل دانشگاهی بپردازند.

۷- کانون و نقطه تمرکز برنامه های این آیین بر محور تدوین پیشینه دانشگاه و مستندسازی و تکریم و پاسداشت کوشش های دانشگاهیان و پیوند دادن نسل جدید با پیشکسوتان دانشگاه قرار داشت و از این رو، در بازسازی و ارتقای اعتبار دانشگاه نقش پراهمیتی را ایفا نمود.

۸- این آیین از نظر تعداد حاضران در اجلاس و حضور شخصیت های علمی و چهره های خردم و نامدار و سطح برنامه ها و نظم در اجرای آن و انضباط مالی و میزان بازدهی مادی و معنوی اقدامات، در سنجش با دیگر مناسبت ها و فعالیت های فرهنگی، کم مانند بلکه بی مانند است.

در پایان این واپسین سخن همه خوانندگان و دانشگاهیان را به مراجعه به لینک شصتین سالگرد تاسیس دانشگاه در پورتال دانشگاه شهید چمران دعوت می کنم. این لینک در بردارنده میراثی ارزنده از آثار قلمی تعدادی از دانشگاهیان است که به مناسبت شصت سالگی دانشگاه فراهم شده است و می تواند یکی از میراث ماندگار آیین گرامیداشت به شمار آید.